

Ch ng 27

Ng i t nh l ng trong bóng êm u t i

M c cho m a to gió l n p xu ng

Ch ng có gì áng s

Tr c nay em ch a t ng quan tâm n k t c c này

Dang r ng cánh tay

M t mình phiêu lãng gi a sóng bi n muôn trùng.

Khí l nh t vùng cao áp trên Mông C th i xu ng, gió l nh bu t và cu n theo nh ng h t m a nh nh kim l t qua m t bi n, h i l nh th u x ng len qua c áo. Trên thuy n vang lên nh ng ti ng vun vút, ng i lái thuy n nói: “Tuy tr i r i”.

úng là tuy tr i r i, tr n tuy t u ông, t ng óa hoa tuy t l p lánh r i xu ng t kho ng không vô nh. Ch có th nhìn th y khung c nh này trên bi n, tr i và bi n b ng n cách b i m t t ng tr ng mông lung nh c ph m t l p l a m ng. T xa nhìn l i nh ng hòn o nh nh nh ng nh núi nh p nhô gi a tuy t tr ng và gió êm trên bi n. Con thuy n ph i i h n n a gi ng h n a m i n b . Khi con thuy n c p b n, trên b n không m t bóng ng i, ng i lái thuy n t m t t m ván.

Anh l y ti n ra tr nh ng ng i lái thuy n s ng ch t không ch u nh n, nói v i anh: “Bác s Thi u, n u sáng mai anh mu n v , tôi s cho thuy n ra ón, không l y ti n c a anh”, anh ng c nhiên ng ng u, ng i lái thuy n c i thành th t: “Th ng con th hai c a tôi h c trên o này, t lâu ã cho tôi xem hình c a anh và cô ”, l i h i, “Cô sao l i không n?”.

“Cô y ra n c ngoài h c r i.”

Thuy n tr ng ng n ng i, l i c i nói ti p: “H c là t t, bác s Thi u, anh không i cùng cô y sao?”.

Anh không áp, ch xách ba lô leo núi lên, bên trong toàn là đ ng c h c t p và sách cho b n tr , quay ng i l i v y thuy n tr ng: “Làm phi n anh i ây m t chút, tôi i th m b n tr r i s v ngay trong ngày”.

“A, c!”

ng lên o ch có m t nên không th b l c c. Trèo lên l ng ch ng núi ã nghe th y ti ng c bài r t l n, ti ng l tr trong tr o. Anh ng ng u lên nhìn, trên mái hiên phòng h c có lá c n i b t gi a nh ng bông tuy t ang bay l n.

Th y Tôn nhìn th y anh thì vô cùng kinh ng c, còn b n tr thì vui m ng khôn xi t, vây l y anh n ào riu rít nói không ng ng. B n tr nghe nói ch Hi u Tô không n thì u th t v ng. Anh l y dùng h c t p và sách ra, b n chúng m i vui tr l i. Sao ó kéo anh i xem tranh, m t b c r t to c dán ngay trong phòng ng . B c tranh v b n tr cùng th y Tôn ang vây quanh anh và Hi u Tô.

“Chú Ti u Thi u, có gi ng chú không?”

“Gi ng!”, anh khen, “R t gi ng”.

“Là cháu v ó!”

“Cháu c ng v !”

“Cháu v tóc ch Hi u Tô!”

“Cháu v m t ch Hi u Tô!”

...

B n tr tranh nhau nói, anh ng gi a nh ng âm thanh non n t nhìn b c tranh. B n tr v anh và Hi u Tô n m tay nhau, vai k vai m m c i, gi ng nh không gì có th chia c t h .

“B c tranh này có th cho chú Ti u Thi u không?”

“ ng nhiên là c!”

“V n là nh t ng cho ch Hi u Tô!”

B n tr h m h mang n c n sau ó ch m ch m g b c tranh trên t ng. Th y Tôn c ng n giúp g tranh xu ng r i giao cho anh. Anh c n th n cu n tròn, th y Tôn tìm m y t báo và giúp anh gói l i.

Có th gì ó y lông lá ch t ch y v t qua chân. Anh cúi u xu ng nhìn thì th y chính là con mèo con g y áng th ng ó. ã khá lâu r i nh ng hình nh nó không l n lên bao nhiêu, v n g y nh th , ng ng u nh lên kêu “meo meo” v i anh.

Anh ôm mèo con lên, h i: “Con mèo này c ng có th t ng tôi ch ?”

“ c”, th y Tôn gãi u, “Trên o c ng không có gì n, mà c ng ch ng có ai cho nó n, anh mang i i”.

Tuy t càng lúc càng r i nhi u. Cu i cùng khi lên thuy n r i i, b n tr ti n anh ra c u tàu, chào t m bi t anh: “Chú Ti u Thi u! L n sau nh cùng ch Hi u Tô n th m b n cháu!”.

M y cánh tay nh bé không ng ng v y, càng lúc càng xa, d n d n không rõ n a. C ng gi ng nh o n h i c t i p nh t trong i, d n d n khu t trong gió tuy t, không th tìm l i.

Anh g n nh c êm không ng , khi v n Th ng H i thì li n v i vàng ra sân bay. Nhìn th y Hi u Tô t ng xa, lúc ó anh m i th phào, v i g i cô l i, a b c tranh cho cô: “B n tr t ng cô”.

Cô ng n ng i, sau m i bi t ó là b n tr trên o, ôi m t không kh i ng n n c: “Sao b n tr l i bi t?”.

“Tôi ra o, tôi không nói gì cho chúng c , cô yên tâm”, anh ng ng lên xem ng h , “S p lên máy bay r i nh ? Cô vào s m i, vào phòng ch ng h ng i m t chút. Xu ng máy bay s có ng i ón cô, nh chú ý an toàn”.

Cu i cùng cô nói: “C m n”

Anh nh m m c i: “Mau vào i”.

Hôm nay ti t tr i th t âm u, m m.

Anh th t dây an toàn, con mèo nh l ng l nh y t gh sau lên, kêu “meo” m t ti ng, sau ó cu n l i trên gh ph lái.

Anh ch a bao gi lái xe qua quăng ng cao t c dài nh v y, 1262 km v phía b c. Con ng ng ng nh kéo dài vô t n, ch ng có i m d ng. V t qua vô s xe ch hàng ng dài, hàng rào b o v bên ng tr thành d i l a b c, l t qua vun vút bên ngoài c a xe. Trong xe yên t nh n m c có th nghe c t ng nh p th c a mèo con khi ng , m t c m giác tr ng v ng, cô qu nh b a vây.

C ng nh m t ng i b m i dao s c nh n âm trúng, luôn ph i m t r t lâu m i ph n ng l i, thì v t th ng ã ch y máu không ng ng r i.

Vào n a ph n Hà B c thì tr i ã t i, th i ti t r t x u, dù m èn chi u xa c ng không sao nhìn rõ ràng c ng. Mèo con t nh d y vì ói, ng i trên gh kêu “meo meo”. Anh lái xe vào m t tr m d ng r i mua m t con cá. Con mèo n ng u nghi n, ch n khi anh quay u l i thì ã n m l n ra gh ng ti p.

Cu i cùng c ng v n thành ph , ánh èn sáng r c r i vào m t. Cu c hành trình dài ã rút c n s c l c c a anh. T bóng t i n ánh sáng, t cô n n náo nhi t d ng nh ch trong tích t c.

Anh d ng xe bên ngoài, mèo con v n ang ng say. Anh khóa c a xe, ng ng u nhìn b c t ng, sau ó leo lên cây hòe ã r ng h t lá trèo vào trong.

Tr c khi trèo vào bên trong anh ã ti n tay l y chi c tu c n vít, c ng may m t t u ông ch a b óng b ng. Anh ào r t lâu, kiên nh n, l n tr c khi anh ào h p lên l i l p t m i vào, nên lúc này ào c ng khá d .

M t lúc sau, ti ng c ch nh vang lên, chi c tu c n vít ch m vào h p b ng s t.

Anh g t h t t ra, l y cái h p lên.

N p h p ã b g . Anh m n p h p, bên trong c ng y nh ng m nh gi y, ch có anh bi t trên ó vì t gì.

T khi còn nh n th i niên thi u, t th i niên thi u n gi , t t c nh ng h i c t t p nh t u bên trong.

Khi y cùng Thi u Ch n Vinh chôn h p, Ch n Vinh nói: “Ch chúng ta già r i cùng m ra”.

Nh ng Ch n Vinh i tr c r i.

Anh mang h p n bên h , l y t ng m nh gi y th xu ng n c. Tán cây che khu t phân n a lu ng sáng c a ánh èn ng, ch có th th y nh ng m nh gi y th p thoáng chìm n i, lênh ênh trên n c.

“M thích Ch n Vinh, b thích anh c .”

“Bà ngo i, con nh bà.”

“Ch n Vinh, sinh nh t vui v !”

“Tôi không mu n vào h c trong T Trung.”

“L n lên tôi mu n làm i u mình mu n.”

“Th y T n, c m n th y!”

...

Tay anh c m m t t gi y, trên ó là nét ch c a cô: “Khoai môn, khoai môn mau d y i!”.

ó là khi anh v a xu t vi n, có m t bu i sáng n ph i i ki m tra nên cô n g i anh d y. Anh r t bu n ng , cô g i m y ti ng anh c ng không thêm nhúc nhích. K t qu khi t nh l i thì phát hi n cô vì t t gi y này, dán lên u anh.

Ch cô h i lấu, còn ch anh c ng ch ng ngay ng n cho l m. Lúc y x ng gãy ch a lành, anh c m bút ch a v ng: “Khoai môn yêu Hi u Tô”.

Lúc ó vì gi y nh , không ch vì t nên anh ph i vì t ch r t bé, vì th lúc này anh c ng không nhìn th y rõ n a. Còn bây gi , anh ch hy v ng mình ch a t ng làm vì c ng c ngh ch này, c ng may cô không nhìn th y.

Anh ném t gi y xu ng n c.

T t c gi y u b anh ném xu ng h , l ng l trôi theo làn sóng, t t c nh ng ch vì t trên ó, u s b bi n m t? Có l ây là k t c c t t nh t, s không bao gi có ng i n h i, anh ã gi u nh ng gì trong ó.

Cu i cùng, anh ném c chi c nh n ang gi trên tay ra gi a h .

Kho ng n a êm hôm ó, anh ôm mèo con r i n gõ c a nhà dì Tri u. Dì b ánh th c, khoác áo ra m c a, v a th y khuôn m t nh t nh t c a anh ã gi t mình s hã: “Sao th này? Sao con l i n ây lúc này?”.

Anh v a m t v a bu n ng , th mèo con xu ng t: “Dì Tri u, con m t”.

Dì Tri u không h i thêm câu nào, ch nói: “Con sang phòng phía ông ng , dì i tr i gi ng cho con”, nói r i kéo tay anh i nh khi anh còn nh . Có l n anh theo anh c i ch i, nh ng ch ng may b l c m t anh, m t mình ch y lung tung trong khu v n r ng l n nh mê cung, không tìm th y ng v nhà. Tâm tr ng c a m t a tr khi y vô cùng lo s , s r ng s không bao gi c g p b m n a. Anh khóc r i l i khóc, cu i cùng dì Tri u tìm c, ôm anh v nhà.

Anh s c cùng l c ki t ngã xu ng gi ng, bi t dì Tri u ang giúp mình c i giày, nghe ti ng dì nói: “Sao th này? Con xem con kìa, h t nh v a b b nh n ng l m”, bà nh nhàng s trán anh, “Không ph i s tr i ch ?”.

Th t ra khi còn nh v n là dì Tri u ch m sóc anh. T trong th m sâu lòng anh, ây m i là ng i m th t s . Anh tr v nhà khi kh n n nh t, v bên m , nói mà anh c m th y h nh phúc và th thái vô cùng. Anh m màng nói: “M , con không sao”.

“Haizzz, th ng bé này c làm ng i ta lo l ng”, ti ng dì Tri u xa d n r i im l ng, không còn nghe th y b t k âm thanh gì n a, “M y ngày tr c còn hùng h ch y v òi l y nh n, dì còn t ng con s p d n cô nào v cho dì xem m t...”. Bà vu t g n m tóc lòa xòa trên trán anh, anh ng tho i mái h n m t chút, nhìn b dáng anh khi ng r i b t giác th dài nói: “Ng d y là t t thôi”.

Ng d y s t t thôi, c ng nh khi còn nh m i l n s t, ch c n i ng , ng d y b nh s kh i.

Anh ng thi p i. R i anh m th y vô s hoa tuy t r i xu ng m t bi n, nh ng bông hoa tuy t tr ng mu t l ng l trôi trên m t bi n. Th t ra ó không ph i là hoa mà ó là nh ng m nh gi y mà anh ã vì t trong su t h n hai m i n m qua.

Anh v n t ng r ng s có m t ng i n, cùng anh chia s quãng th i gian hai m i n m ó, chia s nh ng ký c c a hai m i n m, chia s h nh phúc trong h n hai m i n m y.

Anh i r i l i i, nh ng v n không tìm th y.

C ng gi ng nh m t gi c m ng có vô s hoa tuy t nh nhàng bay r i l ng l bi n m t trên m t bi n. T t c ch ng qua là m t gi c m ng, c ng nh chi c nh n y, nh nhàng r i xu ng, sau cùng chìm vào áy n c.

i này ki p này, không ngày g p l i.